

Sygn. akt III K 109/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Zbigniew Muszyński (spr.)

Sędziowie: SSO Mariusz Wiązek

Ławnicy: Katarzyna Dąbkowska, Jolanta Jabłońska-Cembruch,

Anna Litońska-Stawirej

Protokolant: Małgorzata Foj

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Wschód Macieja Nitry

po rozpoznaniu w dniach: 24.08.2020r., 17.09.2020r., 06.10.2020r., 27.10.2020r., 10.11. 2020r.

sprawy:

A. B. (1), urodzonej (...) we W., córki

A. i B. z d. P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 12 października 2019r. w mieszkaniu znajdującym się przy ul. (...) we W., działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia S. W. (1), zadała mu jeden cios nożem w szyję w okolicy nadobojczykowej, po stronie lewej, powodując ranę kłutą szyi drażącą do śródpiersia z przekłuciem lewej tętnicy podobojczykowej i krwotokiem do lewej jamy opłucnowej, co skutkowało wstrząsem hipowolemicznym i jego zgonem, **t.j. o czyn z art. 148 § 1 k.k.**

I. uznaje oskarżoną A. B. (1) za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że działała w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia S. W. (1), tj. zbrodni z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 148 § 1 k.k. wymierza jej karę 13 (trzynastu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności, okres jej zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12.10.2019 r. godz. 22:05 do dnia 10 listopada 2020r.;

III. na podstawie art. 93 a § 1 pkt 2 i 3 k.k., art. 93 b § 1 k.k., art. 93 c pkt 4 i 5 k.k., orzeka wobec oskarżonej środek zabezpieczający w postaci terapii przeciwdziałania przemocy oraz terapii uzależnień, polegający na poddaniu się leczeniu uzależnienia od alkoholu;

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przez zniszczenie noża kuchennego, opisanego pod Lp. I, ppkt 1 - według wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k.371);

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca dowody rzeczowe, uznając je za zbędne dla postępowania:

a) oskarżonej A. B. (1) – opisane pod Lp. III, ppkt 4, 5 ,6 według wykazu dowodów rzeczowych nr (...), (k. 371v);

VI. na podstawie art. 192 a § 1 k.p.k. zarządza zniszczenie śladów biologicznych, opisanych pod Lp. II, ppkt 1, 2, 3 , Lp IV, ppkt 7, według wykazu nr (...), (k.371-371v);

VII. pozostawia w aktach sprawy dwie płyty DVD z nagraniem zgłoszenia na pogotowie, Lp. V, ppkt 2, według wykazu nr (...), (k. 371);

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. G., Kancelaria Adwokacka we W., ul. (...), lok.15, kwotę 1 697,4 zł brutto, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Zbigniew Muszyński SSO Mariusz Wiązek

Ławnik Katarzyna Dąbkowska, Ławnik Jolanta Jabłońska-Cembruch,

Ławnik Anna Litońska-Stawirej

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 109/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w			

częściach formularza.	3-8		
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1	A. B. (1)	w dniu 12 października 2019r. w mieszkaniu znajdującym się przy ul. (...) we W., działając w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia S. W. (1), zadała mu jeden cios nożem w szyję w okolicy nadobojczykowej, po stronie lewej, powodując ranę kłutą szyi drążącą do śródpiersia z przekłuciem lewej tętnicy podobojczykowej i krwotokiem do lewej jamy opłucnowej, co skutkowało wstrząsem hipowolemicznym i jego zgonem, t.j. czyn z art. 148 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty	Dowód	Numer karty	

uznane za udowodnione			
1) Zatrzymanie oskarżonej w dniu 12.10.19r.	Protokół zatrzymania	5	
2) Stwierdzenie stanu nietrzeźwości	Protokół badania,	7	
Sprawozdanie z badań zawartości alkoholu we krwi oskarżonej	203-207		
3) Zabezpieczenie noża ze śladami brunatnej substancji, zabezpieczenie ciał denata leżącego na podłodze w mieszkaniu przy ul. (...)	Protokół oględzin, materiał pogładowy	9-11, 142	
4) Podejmowane czynności reanimacyjne, stwierdzenie zgonu S. W. (1)	Protokół zgonu	12-14	
Zeznania świadka J. W.	213-214		
Zeznania M. N. (2)	27-28		
Zeznania T. S.	221-222,452,		
Zeznania P. K.	229-300		
Zeznania K. K.	209-210		
5) Poinformowanie sąsiadki M. K. o	Zeznania świadka M. K.	15-16,47-49	

zabójstwie S. W. (1) i prośba o wezwanie pogotowia			
6) Zabezpieczenie rzeczy oskarżonej	Protokół zatrzymania	23-27	
7) Karalność sądowa oskarżonej	Informacja z K.	39-40	
8) Wspólne zamieszkiwanie oskarżonej, S. W. (1) i R. fała B., R. B., zdarzające się kłótnie, nadużywanie oholu przez oskarżoną, alkoholu, skłonności do agresji słownej wobec S. W., kłótnie	Zeznania R. B. Zeznania A. G. Wywiad środowiskowy	50-51 77 273	
9) Wspólne zamieszkiwanie oskarżonej ze S. W., nadużywa nie przez nich alkoholu, brak agresji ze strony S. W., zaz- drość powodem kłótni między nimi, spożywanie alkoholu w dniu 12.10.19r., wspólne siedzenie na wersalce, wyciągnięcie noża kuchennego i przystawienie do szyi pokrzywdzonego, upadek	Wyjaśnienia A. B. (1)	55-57,64-66, 450v,	

<p>pokrzywdzonego na podłogę,</p> <p>działania oskarżonej ratujące życie, tamowanie krwi,</p> <p>wezwanie pogotowia od sąsiadki , deklarowany brak zamiaru</p> <p>zabójstwa, podobne zdarzenie z użyciem noża wobec</p> <p>poprzedniego konkubenta</p>			
<p>10) Przyczyna śmierci S. W. (1): rana kłuta szyi drażąca do śródpiersia z przekłuciem lewej tętnicy podobojczykowej i krwotokiem do lewej jamy opłucnowej. Rana kłuta pochodziła od narzędzia kończystego, ostrego o jednej krawędzi siecznej o długości głównej nie mniejszej niż około 9 cm. Stan nietrzeźwości denata</p>	<p>Sprawozdanie z sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok, sprawozdanie z badań,</p> <p>Materiał poglądowy</p>	<p>101-108, 110-112 138,146,</p>	
<p>11) Spożywanie alkoholu oskarżonej ze S. W., awantury, których stroną inicjującą była A. B., wezwanie pomocy medycznej przez M. K., wypowiedzi oskarżonej o zabójstwie pokrzywdzonego,</p>	<p>Zeznania E. Z.</p>	<p>154-155</p>	

ułożenie zwłok denata, wyczuwana woń alkoholu od oskarżonej, działania A. B. ratujące życie, pokrzywdzonego, jej stan zdenerwowania i rozpaczy			
Zeznania M. B.	149,		
Zeznania T. B.	225-226,451,		
Zeznania M. M.	303-304,490v-491		
12) Wezwanie pogotowia ratunkowego z numeru 733-489-356	Płyta CD	164-166	
Stenopis wezwania	306-310		
13) Uprzednia karalność sądowa oskarżonej	Wyrok SR dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 04.09.2008r. Wyrok SR dla Wrocławia Krzyki z dnia 17.03.2010r.	161-163 169	
14) Ślady linii papilarnych ujawnione na nożu, zgodne z odbitkami linii papilarnych środkowego palca lewej ręki A. B. (1)	Opinia z zakresu daktyloskopii wraz z tablicą poglądową,	171-173, 175-177,	
15) Obrażenia ciała A. B. (1) powstałe kilka dni przed zdarzeniem,	Opinia sądowo-lekarska,	183-185	

16) Z. R. B.	Odpis skrócony aktu zgonu	246,248-249	
17) Ujawnienie śladów biologicznych na dowodach rzeczowych i określenie ich profilu genetycznego	Opinia Zakładu Medycyny Sądowej we W., z dokumentacją fotograficzną	250-262	
18) Stwierdzenie charakteru i penetracji rany drążącej na około 9 cm, narzędziem kończystym np. nożem. spowodowanie masywnego krwotoku do lewej jamy opłucnowej. Cechy morfologiczne rany klutej nie sprzeciwiają się możliwości, że powstała ona od zabezpieczonego noża. Rana powstała od czynnego urazu(pchnięcia) zadanego ze średnią siłą .Rana typowa dla czynnego urazu zadanego ze średnią siłą ręką osoby trzeciej. Uznanie wersji zdarzenia podanej przez oskarżoną za niewiarygodną.	Opinia Zakładu Medycyny Sądowej we W.,	331-337	
uzupełniająca opinia ustna	489-491		

<p>19) Funkcje intelektualne oskarżonej w granicach normy, rozumie normy społeczno-prawne, zasady życia społecznego. Funkcje poznawcze bez zaburzeń i deficytów. Stwierdzono zaburzenia osobowości o cechach osobowości dysocjalnej, płytka uczuciowość wyższa, skłonności do manipulacji, frustracji, reagowania agresywnego, postawa egocentryczna. W chwili zdarzenia była w stanie upicia alkoholowego o przebiegu prostym. Rozpoznano zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia od alkoholu. Brak warunków z art. 31 §1 lub §2 k.k. Wskazana konieczność podjęcia terapii odwykowej oraz terapii przeciwdziałania przemocy.</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>347-359</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.	A. B. (1)	<p>Wersja podana przez oskarżoną niewiarygodna, wyjaśnienia sprzeczne ze sobą. Przebieg, charakter i znaczna długość rany sprzeciwiają się uznaniu, że rana powstała od urazu biernego, przypadkowego. Tezie forsowanej przez oskarżoną przeczy opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, a także zeznania świadków, wobec których A. B. wypowiadała się spontanicznie o zabójstwie S. W.. nie mówiła nic o przypadkowym, biernym spowodowaniu obrażeń, skutkujących zgonem. Późniejsze wyjaśnienia w toku śledztwa, sprzeczne ze sobą w zakresie szczegółów krytycznego zdarzenia, Sąd przyjął jako linię obrony.</p>		
Przy każdym czynie wskazać fakty	Dowód	Numer karty		

uznane nieudowodnione	za			
2. Ocena DOWODÓW				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.1	Zatrzymanie oskarżonej w dniu 12.10.19r.	<p>Czynności procesowe przeprowadzono zgonie z prawem, przez uprawnione podmioty, sporządzono z nich stosowne protokoły. Dokumenty nie kwestionowane przez strony</p> <p>-----</p> <p>Dokument nie budzi wątpliwości, co do jego wiarygodności.</p> <p>Zeznania personelu medycznego przedstawiające akcję reanimacyjną nie budziły wątpliwości, zeznania zgodne ze sobą. Stwierdzenie zgonu S. W. Dowody nie kwestionowane przez strony.</p> <p>Sąd oparł się na informacji z K. oraz odpisach prawomocnych</p>		

wyrokach
skazujących. Sąd nie
znalazł podstaw, by
je kwestionować.

Zeznania
funkcjonariuszy
Policji na
okoliczność
interwencji w
mieszkanie
oskarżonej, miejsca
znalezienia ciała
pokrzywdzonego,
stanu jej
zdeenerwowania,
wypowiedzi o
zabójstwie S. W.,

Zeznania szczere,
spontaniczne,
wzajemnie ze sobą
spójne. Sąd nie
znalazł podstaw, by
je kwestionować

Sąd tylko częściowo
dał wiarę
wyjaśnieniom
oskarżonej, w takim
zakresie w jakim
korespondują z
pozostałym
materiałem
dowodowym. Nie
budziły wątpliwości
przedstawione
relacje między
partnerami,
nadużywanie
alkoholu, konflikty
między nimi, w
szczególności na
tle zazdrości. Poza
sporem był także
ich znaczny stan
nietrzeźwości
krytycznego dnia,
wspólne
przebywanie w

mieszkanu. Nie budziły także wątpliwości okoliczności, że oskarżona wzięła do ręki ostrokończysty nóż kuchenny i przystawiła go do szyi pokrzywdzonego. Sąd nie uwzględnił wersji oskarżonej, jakoby pokrzywdzony sam się „nadział” na nóż i doszło do tego przypadkowo. Przeczy temu precyzyjna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, który w oparciu o cechy i charakter rany, uznał wersję podaną przez oskarżoną za niewiarygodną. Godzi się również przypomnieć, że pierwsze spontaniczne relacje oskarżonej wobec sąsiadów i funkcjonariuszy Policji, mówiły o jej zabójstwie S. W.. Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, braku zamiaru zabójstwa pokrzywdzonego. Za taką tezę przemawiają relacje jakie ich łączyły, a także postawa oskarżonej po zadaniu ciosu, wezwania

		<p>pogotowia, tamowanie krwi.</p> <hr/> <p>Opinie jasne, pełne, udzielają odpowiedzi na postawione pytania. Pozwoliły na precyzyjne ustalenie rodzaju i charakteru obrażeń ciała doznanych przez S. W., ale także mechanizmu ich powstania. Wykluczono, przypadkowe, odruchowe zadanie ciosu przez oskarżoną. Sąd uznał, że zasługują w pełni na uwzględnienie.</p> <p>Czynność prawidłowo udokumentowana, bez jakichkolwiek wątpliwości.</p> <hr/> <p>Opinia pełna, jasna i zupełna. Nie kwestionowana przez strony</p>		
<p>Stwierdzenie stanu nietrzeźwości</p>				
<p>Zabezpieczenie noża ze śladami brunatnej substancji, zabezpieczenie ciał denata leżącego na podłodze w</p>				

mieszkanu przy ul. (...)		
Zabezpieczenie rzeczy oskarżonej		
Ujawnienie śladów biologicznych na dowodach rzeczowych i określenie ich profilu genetycznego, Ślady linii papilarnych ujawnione na nożu, zgodne z odbitkami linii papilarnych środkowego palca lewej ręki A. B. (1)		
PROTOKÓŁ zgonu		
Zeznania świadków K. K., J. W., M. N. (2), T. S.		
Karalność sądowa oskarżonej Odpisy wyroków		
Zeznania M. B., T. B., M. M.		
Zeznania świadków M. K., E. G., E. Z., R. B.		
Częściowe wyjaśnienia A. B. (1)		
Sprawozdanie z sądowo-lekarskich		

ogłędzin i sekcji zwłok, sprawozdanie z badań, Opinia Zakładu Medycyny Sądowej we W., uzupełniająca opinia ustna				
Wezwanie pogotowia ratunkowego z numeru 733-489-356				
Opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna oskarżonej				
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.1.1	Zeznania A. W., k.160,452v,	Świadka nie było w mieszkaniu w krytycznym czasie, nie miała wiedzy w zakresie przyczyn i okoliczności zdarzenia		

Opinia sądowa- lekarska, k.183-185	Opinia dotyczyła obrażeń ciała, których oskarżona doznała wcześniej, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadczyły jedynie o tym, że dochodziło z konkubentem do użycia przemocy.			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. B. (1)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Oskarżona będąc osobą poczytalną, działając w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia S. W. zadała mu jeden cios w szyję w okolicy nadobojczykowej po stronie lewej, powodując ranę kłutą szyi drążącą do śródpiersia z przekłuciem lewej tętnicy				

podobojczykowej i krwotokiem do lewej jamy opłucnowej, co skutkowało wstrząsem hipowolemicznym i jego zgonem. Tym samym wyczerpała znamiona zbrodni z art. 148 § 1k.k.,

Przepis artykułu 148 § 1 k.k. wymaga, do realizacji znamion opisanego w nim czynu zabronionego, umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego albo w postaci zamiaru wynikowego.

Sprawca może podejmować zachowanie skierowane przeciwko drugiej osobie w celu jej zabicia, w celu osiągnięcia innego skutku, ze świadomości konieczności pozbawienia życia drugiego człowieka, jako środka do realizacji swojego celu lub jako następstwa ubocznego (zamiar pośredni), albo z przewidywaniem możliwości spowodowania śmierci człowieka zamiast osiągnięcia celu zamierzonego lub obok realizacji celu zamierzonego i godzenie się na taki skutek swojego

zachowania (zamiar ewentualny). Przedmiotowym warunkiem odpowiedzialności za zabójstwo jest ustalenie związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem, a śmiercią człowieka. Należy przyjąć, że związek taki zachodzi, gdy skutek śmiertelny wynika bezpośrednio z czynu sprawcy, czemu nie stoi na przeszkodzie to, iż do przebiegu łańcucha przyczynowego włączyły się inne okoliczności mające wpływ na skutek, jeżeli zachowanie sprawcy było wystarczającą przyczyną powstania tego skutku. Zgodnie z brzmieniem art. 148 § 1 k.k. zachowanie sprawcy musi polegać na "zabijaniu", tj. zachowaniu atakującym funkcje życiowe człowieka.

O istnieniu zamiaru zabójstwa w ogóle, a także o postaci tego zamiaru można wnioskować przede wszystkim na podstawie dokładnej analizy strony przedmiotowej i podmiotowej konkretnego czynu. Okoliczności zajścia,

rodzaj użytego narzędzia, umiejscowienie ciosów, ilość ciosów, siła, z jaką sprawca je zadaje, zatem uzewnętrznione przejawy zachowania się sprawcy pozwalają, w sytuacji, gdy sprawca nie wyraził swojego zamiaru, wnioskować o jego zamiar~~z~~2000.05.31 wyrok s.apel. III AKa 70/00 Prok.i Pr. 2001/6/19 w Łodzi/

Ustalenia dotyczące zamiaru nie mogą opierać się wyłącznie na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawczą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia, a w szczególności ze stosunku sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości osobistych i dotychczasowego trybu życia, pobudek oraz motywów działania i wszelkich innych przesłanek wskazujących na to, że sprawca, chcąc spowodować uszkodzenia ciała, zgodą swą,

stanowiącą realny proces psychiczny, obejmował tak wyjątkowo ciężki skutek, jakim jest śmierć ofiary (podobnie m.in. SN w wyroku z dnia 28 czerwca 1977 r., VI KRN 14/77, OSNKW 1078, nr 4-5, poz. 43, jak też w wyroku z dnia 21 stycznia 1985 r., OSNPG 1986, nr 2, poz. 17). (...) Ustalenia o podmiotowej stronie czynu nie odnoszą się do czynu i sprawcy in abstracto, lecz chodzi o konkretny czyn i konkretnego sprawcę, działającego w ściśle określonej sytuacji i przy indywidualnie ustalonych okolicznościach. Nie trzeba przy tym szerzej wywodzić, że zamiaru nie można nigdy domniemywać ani domyślać się. Zamiar, w tego rodzaju zachowaniu (zbrodnia zabójstwa - dop. własny), musi być ustalony w sposób pewny, wykluczający jakkolwiek wątpliwość, wszakże ustalenie zamiaru należy do faktycznej strony orzeczenia (...). Bez uwzględnienia, kim jest sprawca i jakie ma możliwości

intelektualne, nie można decydować, co on wiedział na pewno, a czego nie wiedział i tak decydować o zamiarze, w jakim działał. /2006.10.03 wyrok s.apel. II AKa 139/06 Prok.i Pr. 2007/7-8/30 w Łodzi.

Opisane wyżej okoliczności przedmiotowe popełnienia przestępstwa nie mogą być zatem oceniane w oderwaniu od tego jakie było tło i powód zajścia, motyw i pobudki, jakie kierowały sprawcą, jak też bez uwzględnienia tego, jaki był stosunek do pokrzywdzonego. Znaczenie ma również osoba sprawcy, jego właściwości osobiste i dotychczasowy tryb życia oraz zdolność do oceny sytuacji i przewidywania skutków określonego zachowania się (por. wyrok Sadu apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 lipca 2012r., sygn. II AKa 193/12, LEX 1213785, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 marca 2012r., sygn. II AKa 21/12, LEX

1133356). Dopiero analiza wszystkich wymienionych okoliczności może stać się podstawą do oceny zamiaru oskarżonej.

W świetle wskazanych powyżej okoliczności, brak jest podstaw do przyjęcia, że A. B. (1) chciała śmierci swojego konkubenta, ale zadając silny cios nożem kuchennym z ostrym ostrzem w tak newralgiczną dla życia część ciała, jak okolice szyi, niewątpliwie na jego śmierć się godziła. Nie uszło uwadze Sądu, że awantury po spożyciu alkoholu stały się ich codziennością, i to alkohol generował działania agresywne oskarżonej.

Znany jest Sądowi, utrwalony w judykaturze i doktrynie od dawna pogląd, że zadanie ciosów ostrym narzędziem w tak newralgiczne dla życia człowieka narządy ciała jak głowa, szyja, klatka piersiowa czy brzuch, świadczyć może o zaistnieniu przynajmniej zamiaru ewentualnego

zabójstwa. Jednakże trzeba zawsze mieć na uwadze, że poglądy te muszą zostać osadzone w realiach konkretnej sprawy. Dlatego ustalając powyższe okoliczności nie można ich oceniać w oderwaniu od analizy zachowania oskarżonego i szeregu innych, opisanych wyżej elementów zdarzenia. Na kanwie niniejszej sprawy należało zatem mieć na uwadze, że oskarżona działała emocjonalnie, była pijana, jej motoryka przez to była zaburzona. Zachowanie oskarżonej w postaci ciosu nożem było nagłe i nieprzemyślane, nieadekwatne do związku przyczynowego z bodźcem z otoczenia. Po zadaniu jednego ciosu nożem, odstąpiła od dalszego ataku, nie kontynuowała go. Odłożyła nóż, zaczęła udzielać pomocy pokrzywdzonemu. Dla przyjęcia, że sprawca działał w zamiarze zabójstwa człowieka nie wystarczy ustalenie,

iż działał on umyślnie chcąc zadać nawet ciężkie obrażenia ciała lub godząc się z ich zadaniem, lecz konieczne jest ustalenie objęcia zamiarem także skutku w postaci śmierci. Zadanie ciosu w miejsce dla życia ludzkiego niebezpieczne ani też użycie narzędzia mogącego spowodować śmierć człowieka same w sobie nie decydują jeszcze o tym, że sprawca działa w zamiarze ewentualnym zabójstwa. Okoliczności zajścia, nagle i nieprzewidywalne, a także postawa oskarżonej po zadaniu ciosu, jej osobowość, stosunek do pokrzywdzonego, jej tryb życia świadczą o tym, że oskarżona w istocie nie chciała go zabić. (tak: Wyrok z dnia 31 stycznia 2002 r., Sąd Apelacyjny w Katowicach, II AKA 478/01). W ocenie Sądu wymienione wyżej okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, wykluczyły możliwość przypisania oskarżonej zamiaru

bezpośredniego spowodowania śmierci.				
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
-----		-----		
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
-----		-----		
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				
-----		-----		

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
-----	-----	-----	-----	-----
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
A. B. (1)	I	I	Wymierzając oskarżonej karę, Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 § 1 k.k., zatem baczyl by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu oraz miał na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania	

świadomości
prawnej
społeczeństwa.

Za wysokim
stopniem winy
oskarżonej i
wysokim stopniem
społecznej
szkodliwości czynu
przemawiała
okoliczność, że
wymieniona
umyślnie, z
zamiarem
ewentualnym
naruszyła jedno
z najważniejszych
dóbr chronionych
prawem jakim jest
zdrowie człowieka.
Tym samym
spowodowała skutek
nieodwracalny w
postaci śmierci
swego konkubenta.
Zachowanie jej w
żadnym stopniu
nie może znaleźć
usprawiedliwienia,
jest naganne i
nieadekwatne do
zaistniałej sytuacji.
Oskarżona znała
swoją sposób
reagowania na
spożyty alkohol,
zna i rozumie
obowiązuje normy
społeczno-prawne,
mimo to
zlekceważyła
szczególną i
fundamentalną
wartość w porządku
prawnym jaką
stanowi zdrowie
człowieka. Jako
okoliczności
obciążające, Sąd

uznał jej znaczny stan nietrzeźwości, uprzednią karalność sądową w tym przeciwko mieniu oraz życiu i zdrowiu, z użyciem przemocy, dotychczasowy naganny sposób życia. Nie bez znaczenia dla stopnia winy miał również zamiar nagły. Nagłość zamiaru oskarżonego wyznacza stopień jego winy, zawsze niższy w przypadku zamiaru nagłego niż w przypadku przestępczych działań planowanych. Z kolei stopień winy limituje wymiar kary zgodnie z treścią art. 53 § 1 k.k. Decyzja określonego zachowania się podjęta w sposób nagły, pod wpływem emocji, bez możliwości rozważenia okoliczności, których rozważenie mogło doprowadzić do innego zachowania, jest bez wątpienia mniej naganna od zamiaru przemyślanego, gdy sprawca ma czas i możliwość wszechstronnego przemyślenia czynu, a jednak przestępstwo z rozmysłem

przygotowuje i następnie wykonuje (por. wyrok SN z dnia 27 października 1995 r., III KRN 118/95, Prok. i Pr. 1996, nr 4, poz. 1).

Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonej karę 13 lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, że kara ta będzie karą słuszną, sprawiedliwą i adekwatną do popełnionego czynu. Oskarżona winna zrozumieć, że postawa jaką przyjęła jest dalece niepożądana w obowiązującym porządku prawnym i takie zachowanie należy napiętnować i należyście karać.

Sąd miał na uwadze także okoliczności wskazane w dyspozycji art. 53 § 2 k.k. Uwzględnił właściwości i warunki osobiste oskarżonej oraz jej sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Zawarte w WYROKU				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
A. B. (1)	II	II	Sąd kierując się treścią art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonej na poczet kary, okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 12.10.2019r., godz. 22:05 do 10.11.2020r.	
III	III	Stosownie do stanowiska biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa, Sąd na podstawie art. 93 a §1 pkt 2 i 3 k.k., art. 93 b §1 k.k., art. 93 c pkt 4 i 5 k.k. orzekł wobec oskarżonej środek zabezpieczający w postaci terapii przeciwdziałania przemocy oraz terapii uzależnień, polegający na poddaniu się leczeniu uzależnienia od alkoholu.		
IV	IV	Sąd orzekł na podstawie art. 44 § 2 k.k. przypadek noża służącego do popełnienia przestępstwa		

V	V	Sąd uznał na podstawie art. 230 §2 k.p.k., za zbędne dla postępowania zabezpieczone rzeczy stanowiące własność oskarżonej, wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), pod lp. III, pkt 4,5,6,		
VI.	VI	Zgodnie z treścią art. 192 a §1 k.p.k., zarządzono zniszczenie śladów biologicznych opisanych w wykazie nr (...), pod lp.II, ppkt 1,2,2, lp IV, ppkt 7.		
VII	VII	Pozostawiono w aktach sprawy dwie płyty DVD z nagraniem zgłoszenia na pogotowie, lp V, pkt 2, według wykazu nr (...).		
7.6. inne zagadnienia				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował				

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
-----	-----	-----	-----
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII IX	Wysokość wynagrodzenia adwokackiego z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu oparto na przepisach Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz.1714, zm. Dz.U z 2017r. poz. 1796). Wynika z udzielonej pomocy prawnej w śledztwie, ilości rozpraw przed Sądem Okręgowym, powiększony o		

	<p>należny podatek VAT.</p> <p>Orzekając o kosztach i opłacie, Sąd wziął pod uwagę możliwości finansowe oskarżonej, oraz wymiar kary. U podstaw takiego orzeczenia legły więc przepisy art. 624 k.p.k., art.17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz.U. Nr 49 z 1983 r., poz. 223 ze zm.).</p>	
6. 1Podpis		